

Nr 678

av herr Nilsson i Agnäs m. fl.
om u-landsforskning m. m.

Svenskt u-landsarbete tycks åter vara i smältdegeln.

Svenskt bistånd förefaller stundom vara en kontroversiell fråga. Vilka biståndsländer kan komma i fråga? Varför hjälper vi det eller det landet? Svaren är olika och stundom svåra att finna, men när det gäller den svenska insatsen genom SIDA i Etiopien motiveras den framför allt av den mer än hundraåriga svenska missionsgärningen i detta land.

Vi måste fullfölja ett påbörjat arbete.

Om detta arbete, dess begynnelse, utformning och delresultat finns dock endast litet känt av allmänheten eller redovisat i offentliga källor. Detta har särskilt gjort sig kännbart den senaste tiden på grund av de politiska händelserna i Eritrea när man som politiker eller tjänsteman velat finna litteratur av olika slag i ämnet. Man kan finna någon uppgift i stil med denna i en bok: »Barndödligheten är mycket stor (22 %).» (Etiopien). Detta hade de svenska missionsläkarna upptäckt redan på 1800-talet, vilket bl. a. var anledningen till att man i Asmara startade den första utbildningen av etiopiska sjuksköterskor och barnmorskor. I dag svarar den svenska missionen för sex polikliniker i Eritrea med mer än 14 000 behandlingar år 1969.

Det är viktigt att SIDA ökar sin information, särskilt när det gäller länder som Etiopien. SIDA bör vid sidan om informationen om sin egen u-landshjälp ge information om tidigare svensk insats som bedrivits av frivilliga organisationer och som delvis utgjort motivering för dagens arbete av SIDA. Såväl massmedia och forskarna som den studerande delen av vår befolkning kräver detta. De källor och den litteratur som finns är svårtillgängliga och i dag omöjliga att hitta eller överskåda. Ett citat ur DN (23.1.1971) visar problemet: »Nu existerande arkivförteckningar upplyser inte om ämnesmässiga innehållet i serierna. Den samlade informationen i ett stort arkiv kan liknas vid ett kortregister som varken är uppställt i någon alfabetisk eller kronologisk ordning.»

Det vore önskvärt att t. ex. riksdagsmäns och forskares behov av information och uppgifter om källor i detta ämne (u-landsbistånd) underlättades.

U-landsforskningen har en fundamental betydelse för u-landsarbetet. De som politiskt är ansvariga måste i sina ståndpunktstaganden äga

kunskap och information inte bara om dagens gärning utan även om dess bakgrund.

SIDA har möjlighet att ge stipendier och entusiasmera forskning. Vid utdelandet av sina stipendier bör SIDA tillse att det stundom rikhaltiga materialet om vissa u-länder kommer till allmänhetens kännedom, och för att så skall kunna ske måste det katalogiseras och registreras. Detta är särskilt aktuellt beträffande Etiopien och Eritrea. I en skrivelse denna månad till SIDA har riksdagsmän ur fyra partier påpekat detta. Det vore av stort värde om ett forskningsstipendium för detta ändamål snarast möjligt kunde utdelas.

Med stöd av det som ovan anförts hemställs

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller att SIDA låter utföra forskning i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 27 januari 1971

TORE NILSSON (m)
i Agnäs

NILS-ERIC GUSTAFSSON (c)
i Byske

GEORG ÅBERG (fp)